

gentage, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg synes, det er temmelig haardt, at Mennesker, som egentlig ikke have begaaet nogen Forbrydelse, ligefrem skulle kunne dømmes til enten at hensættes i Fængsel eller paa Tvangsarbejde, dog ikke ud over 6 Maaneder. Det er jo ikke blot saadanne Personer som dem, det ærede Medlem omtalte, men det er jo mere omfattende, hvad der vil kunne ses ved at læse Bestemmelserne i Fattiglovens § 41.

Den højtærede Minister talte om Nødvendigheden af, at man maatte have dem samlede, og at man ikke saadan kunde skille dem ad, uden at det vilde blive be kosteligt for Kommunen, og det kunde jo heller ikke gøre Fattiglemmerne noget, de kunne ikke lide noget ved det. Dertil vil jeg dog gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister jo selv i Anmærkningerne til Lovforslaget har fremsat en Bemærkning om, at Voldsfangerne paavirke hele Tønen i Anstalten, saa alene den Omstændighed, at Mennesker, som ere stedte saaledes, at de ere Fattiglemmer, skulle regnes i Klasse med disse Tvangsfanger og altsaa være undergivne den daglige Paavirkning af disse Voldsfanger, finder jeg absolut uheldigt, og det er heller ikke rigtigt. Derfor vil jeg fremdeles henstille dette Lovforslag til nærmere Overvejelse.

Holch: Disse andre Mennesker, som findes i Tvangsarbejdsanstalten, ere ganske vist Fattiglemmer, men Fattiglemmer af en kvalificeret Art. Der kan jo ikke komme noget Fattiglem ind i en Tvangsarbejdsanstalt, uden at han i en meget væsentlig Grad har forbrudt sig, og jeg finder, at et Menneske, der lader sin Familie lide den yderste Nød og trods det, at den lider Nød, ikke vil arbejde, i Virkeligheden ikke er bedre end den, der maa ske er født med en Bøllnatur, som han kan have vanskeligt ved at overvinde. Dersom det var almindelige Fattiglemmer, der kom ind i en Tvangsarbejdsanstalt, saa kunde jeg være ganske enig med det ærede Medlem, men det er Personer, der ere saa yderst mangelfulde, og som virkelig kunne siges at have ganske anderledes gjort Brud paa Samfundsordenen end ved at være Fattiglemmer, thi det er jo i og for sig intet Brud paa Samfundsordenen. Jeg tror, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at den omhandlede Bestemmelse er anvendt med en saadan Varsomhed, at kun de allerdaarligste Individuer, som virkelig maa siges at have forbrudt

sig mod Samfundet, komme ind i Tvangsanstalten.

Madsen-Mygdal: Jeg skal kun yderligere tillade mig den enkelte Bemærkning, at de Personer, man i sin Tid oprettede Fattiggaardene for, udelukkende vare — kan jeg gerne sige — de Personer, der omhandles i Fattiglovens § 41. Saa kom der en Tid, da man sagde: Det er ikke human, det er for strengt at behandle disse Fattiglemmer i disse Fattiggaarde. Derfor umuliggjorde man Fattiggaardene og indførte i Stedet for Tvangsarbejdsanstalterne. Det er visselig at gaa i modsat Retning af Humanitet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Madsen-Mygdal: Af Hensyn til de Bemærkninger, jeg har gjort, vil jeg gerne foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Holch: Jeg for mit Vedkommende har ikke i de Betragtninger, det ærede Medlem har anstillet, fundet nogen Mulighed for at komme ind paa de Sondringer, som han har ønsket, eller at der var nogen Grund dertil, og da Lovforslaget i øvrigt ikke er angrebet, forekommer det mig ikke, at der er Anledning til at nedsætte noget Udvalg.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslaget af *Madsen-Mygdal* om Udvalgs Nedsættelse
forkastedes med 23 Stemmer mod 18.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Forinden jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg først bemærke, at der ved Valget af Medlemmer til det Udvalg, der før blev nedsat, er indløbet en Misforstaaelse, idet *Danneskjold-Samsøe* er foreslaaet til Medlem i Stedet for *Moltke-Bregentved*.

Jeg antager, at ærede Medlemmer ikke have noget imod, at denne Misforstaaelse rettes saaledes, at Moltke-Bregentved kom-